

DĚLSKÝ POTÁPEČ

Autor: Kevin MacDonald

Mainstreamová média předpovídají, [1] že Donald J. Trump při svém pátém (článek vyšel ještě před inaugurací – pozn. překl.) inauguračním projevu vyzve k „národní jednotě,“ nebylo by to ale poprvé, co by se mínila. Jeden ze způsobů, jak by mohl Trump obrátit oficiální narativ naruby: oznámit okamžité přerušování přijímání „uprchlíků,“ jež je momentálně na vzestupu a následně stanovit na příští fiskální rok nulové kvóty – což má díky právní hříčce plné právo udělat. Vypukla by samozřejmě hysterie, k níž by se jistě téměř jistě přidaly i hlavní židovské organizace. Má otázka zní: proč by tak učinily?

Přední židovské organizace [2] bez sebemenších pochyb stojí v čele [3] vítání syrských uprchlíků. Na první pohled se to může s ohledem na mezi muslimy dobře známé protižidovské a protiizraelské nálady jevit dosti paradoxně.

Zdůvodnění židovských předáků, které bychom rozhodně měli brát vážně, se zpravidla odvíjejí od jejich vnímání minulosti. A Židům byla skutečně v jistých obdobích upřena možnost uprchnout z Hitlerova Německa.

Při upřednostňování toho, co vnímají jako vlastní zájmy, neberou židovské organizace očividně v potaz legitimní obavy Američanů z dopadu přesídlování uprchlíků na riziko terorismu, sociální soudržnost, nezaměstnanost, zločinnost ani náklady sociálního systému – už vůbec pak nemluvě o bělošských etnických genetických zájmech. Na celou otázku nahlížíjí optikou židovské kolektivní paměti a ani se nepokoušejí prokázat, že přijetí „uprchlíků“ by snad pro Ameriku mohlo být prospěšné: drtivá většina těch je totiž nevzdělaná a nedá se očekávat, že by byli jakýmkoliv přínosem ekonomice Prvního světa. [4]

I kdybychom navíc uznali neobhajitelnost upírání azylu Židům ve 30. letech minulého století (s čímž nesouhlasím), existují i taková řešení uprchlické otázky, která by pro naši zemi neznamenal příliv neasimilovatelných barevných imigrantů. Proto Trump už stihl přijít s návrhem na vytvoření bezpečné zóny [5] na Blízkém východě.

Proč ale židovské organizace tak zapáleně horují pro imigranty, kteří z drtivé většiny vyznávají protižidovské a protiizraelské postoje?

1,000 RABBIS SUPPORT WELCOMING REFUGEES

We, Rabbis from across the country, call on our elected officials to exercise moral leadership for the protection of the U.S. Refugee Admissions Program.

Last month's heartbreaking attacks in Paris and Beirut are being cited as reasons to deny entry to people who are themselves victims of terror. And in those moments, we, as Jewish leaders, see one of the darker moments of our history repeating itself.

In 1939, the United States refused to let the S.S. St. Louis dock in our country, sending over 900 Jewish refugees back to Europe, where many died in concentration camps. That moment was a stain on the history of our country – a tragic decision made in a political climate of deep fear, suspicion and antisemitism. In 1939, our country could not tell the difference between an actual enemy and the victims of an enemy. In 2019, let us not make the same mistake.

We therefore urge our elected officials to support refugee resettlement and to oppose any measures that would actually or effectively halt resettlement or prohibit or restrict landing for any groups of refugees.

As Rabbis, we take seriously the biblical mandate to “welcome the stranger.” We call on our elected officials to uphold the great legacy of a country that welcomes refugees.

HIAS Welcome the stranger. Protect the refugee. hias.org

For the full text and more up-to-date list of signers go to hias.org/pressrelease.

Přes 1200 rabínů podepsalo dopis, podporující přijímání uprchlíků do USA. Kolik jich podpořilo podobnou věc do Izraele? (Zdroj: HIAS)

Jelikož židovské organizace **neprosazují** protižidovskou imigraci – lépe řečeno **vůbec žádnou nežidovskou imigraci** – do Izraele, vznešené humanitární zásady můžeme s jistotou vyloučit.

Namísto toho musíme hledat odpověď v židovských představách o **vlastních zájmech**.

To však pro evolučního psychologa představuje do jisté míry problém. Působí zde totiž **několik mechanismů** zapojených do psychologického základu etnického konfliktu, z nichž je však nejpodstatnější následující: lidé mají negativní stereotypy o lidech mimo vlastní skupinu a diskriminují proti nim. Proč tedy Židé bojují za přijímání lidí do západních společností, přestože na migranty pohlížejí (stejně jako všichni ostatní) negativně?

Pro Židy žijící v západních společnostech nejsou tito migranti jedinou cizí skupinou (*out-group*, „nečlenská“ skupina, pozn. DP). Tou jsou pro ně totiž i západní národy a kultura – viz mou knihu *Separation and Its Discontents*. Proto by člověk mohl očekávat negativní židovský postoj jak k imigrantům, tak bělošské kultuře hostitelské země.

Židovské postoje tak lze analyzovat jednoduše podle toho, která mimo stojící skupina je zdrojem většího nepřátelství; musíme konstatovat, že hlavním činitelem je v tomto případě nepřátelství k bělochům.

Lidé však využívají i **racionální myšlenkové pochody**, s jejichž pomocí zpracovávají kulturně dostupné informace a které dokáží **potlačit** negativní postoje k lidem mimo vlastní skupinu prostřednictvím empatie a viny. Podle mě hrají tyto procesy ústřední roli při snaze pochopit, proč tolik Evropanů s otevřeným srdcem vítá uprchlíky – poté, co si přečtou empatii vzbuzující popisy utrpení žen a dětí v médiích a poté, co jsou vystaveni **vinu vyvolávajícímu** vzdělávacím procesu.

(A protibělošská revoluce se samozřejmě také těší **obří peněžní podpoře**, a tak „se vyplatí.“)

Jaký racionální kalkul ale dovedl židovské organizace k podpoře uprchlické invaze do Evropy?

Jak ukazují jejich prohlášení, prvořadým a rozhodujícím faktorem je jejich **přesvědčení**, že rasově uvědomělé a homogenní Německo se během vlády národních socialistů obrátilo proti Židům; a že ostatní evropské země (včetně evropské diaspory, jako USA) dostatečně ochotně nepřijímaly židovské uprchlíky.

Nižší míra rasové/etnické homogenity v zemích diaspory tedy podle nich činí Židy bezpečnějšími (viz např. **zde**, str. 246).

Navíc židovská intelektuální hnutí – prototypem budiž **Frankfurtská škola** – se značným úspěchem zobrazují etnocentrismus Evropanů jako něco patologického – odtud tedy rétorika o „**viru**“ antisemitismu. **Strach a hnus** z bělošské, křesťanské Ameriky má hluboké kořeny a proto ji Židé vnímají jako podstatně větší hrozbu než import početné, ale přece jen relativně malé muslimské komunity, a to i přes její sklony k radikalizaci, terorismu a protižidovským postojům.

Terorismus je konec konců taktika skupin, kterým jsou upřeny elitní pozice. Elitní skupiny (jako američtí Židé) prosazují své zájmy prostřednictvím masmédií, legislativy a soudního systému – tedy modelu shora-dolů, který je mnohem lépe slučitelný s oligarchií než s demokracií. (Oligarchický model ostatně popisuje americkou politikou podstatně přesněji než ten demokratický – viz Martin Gilens a Benjamin Page v *Perspectives on Politics*, září 2014, *Testing Theories of American Politics: Elites, Interest Groups, and Average Citizens*).

Muslimští imigranti, se svými sklony k pouliční zločinnosti a slabým výsledkům na akademickém poli, nejsou zásadnější hrozbou pro elitní postavení Židů ani stávající oligarchickou mocenskou strukturu v západních společnostech, tj. nesvatou alianci velkých dárců, politiků, mediálních a akademických elit.

Myšlenka omezení imigrace jakékoliv určité rasové/etnické či náboženské skupiny na Západ je v naprostém rozporu s ideologií rozmanitosti a multikulturalismu, mantrou „nijak se od sebe nelišíme,“ i představou, že západní země jsou „občanské národy,“ zavázané pouze abstraktním idejím jako „svoboda“ či „demokracie,“ bez jakéhokoliv etnického či náboženského obsahu. Mezi předními zastánci této ideologie pak přinejmenším od 2. světové války jsou židovská intelektuální hnutí, čímž se zabývám ve své *The Culture of Critique*. Za svou ji však plně přijalo celé elitní spektrum: republikáni i demokrati, Židé i gójové.

Věrnost imigraci a multikulturalismu je tedy ústředním aspektem židovského chápání vlastní identity. Podobá se to představě, že se židovské společenství obrátí proti sionismu, pokud se ten kvůli propalestinskému aktivismu stane příliš politicky nákladným – něčeho takového se jen tak nedočkáme.

Zesnulý Lawrence Auster, židovský konvertita ke křesťanství, využil k ilustraci židovských postojů argumentaci „šikmou plochou:“

Když teď Židé spojili myšlenku že „jakékoliv společenské předsudky nebo vyloučení namířené proti Židům potenciálně vedou k Osvětím,“ s představou, že „bigotnost nelze nijak rozdělit,“ musejí nutně dospět k závěru, že jakékoliv vyloučení jakékoliv skupiny, ať je většinové společnosti cizí sebevíc, je potenciální Osvětím.

Tak se tedy věci mají. Dospěli jsme k jádru židovského přesvědčení, které je poháněno k neúnavné obhajobě nekonečné masové imigrace, dokonce i když jsou těmito imigranty jejich zapřisáhlí nepřátelé. Podle této úvahy by vyloučení Židy nenávidějících muslimů z Ameriky podpořilo exkluzivistické smýšlení americké bílé nežidovské většiny, což by mohlo mít za následek až další židovský holokaust. *Why Jews welcome Muslims, The View from the Right*, 9. prosince 2002.

Židovské organizace navíc současně s agitací za vysokou úroveň imigrace podporují i

opatření typická pro policejní stát – za účelem zajištění **bezpečí pro Židy**. Tak byly například v Německu už před uprchlickou invazí synagogy, židovské školy a další organizace pod **neustálou policejní ochranou**. 6]

Pro židovské organizace je tak jednoznačným pozitivem, že kriminalita uprchlíků poskytuje dobrou záminku pro zavádění opatření dlouhodobě podporovaných velkou částí židovského společenství – zejména **omezení svobody slova**, zvláště pak v případech, které mají co dělat s etnicitou a imigrací. Není tedy rozhodně náhodou, že v Německu vznikla v reakci na migrační krizi kampaň volající po zákazu kritiky invaze na Facebooku – s plnou spoluprací fanatického stoupence imigrace **Marka Zuckerberga**.

Následkem toho podle všeho převládl mezi Židy názor, že proměnu Západu lze zvládnout. A když budou muset někteří neelitní Židé – jako více než 9000 těch, **kterí se v roce 2015 7]** vystěhovali z Francie – kvůli pouličnímu nepřátelství muslimů emigrovat do Izraele, židovské elity to příliš neovlivní.

Jediný bouřkový mrak na obzoru? Stále reálnější možnost, že se levicové politické strany, poháněné bělošskými SJW (**Social Justice Warrior**, pejorativní označení pro zastánce sociálního liberalismu, politické korektnosti, feminismu – ekvivalent českého „sluníčkáře“, pozn. DP) a barevnými masami, stanou otevřeně nepřátelskými k Izraeli. Tak dnes britští muslimové obvykle **úzce spolupracují** s bělošskými levicovými kritiky Izraele. Labouristická strana a její existence dnes závisí na moci médií, hlasech muslimů a židovských dárcích – proud těchto židovských peněz však vysychá úměrně tomu, jak se labouristé stále kritičtěji vymezují vůči Izraeli.

Něco podobného se začíná odvíjet i v Americe, celý proces však potrvá o něco déle. Důležité vlaštovky: 1) Obamova diplomacie nevetovala rezoluci Rady bezpečnosti OSN odsuzující osady na Západním břehu. 2) Kongresman Keith Ellison, který nazval Izrael „apartheidovým státem,“ kandiduje na předsedu Demokratické strany.

Protiizraelské pozice jsou mezi demokraty vcelku rozšířené – nedávný **průzkum agentury Pew 8]** v Demokratické straně ukazuje takřka rovnoměrnou podporu Izraele (33%) a Palestinců (31%). To vyvolalo hmatatelné obavy i proizraelských komentátorů jako **James Kirchick**. 9]

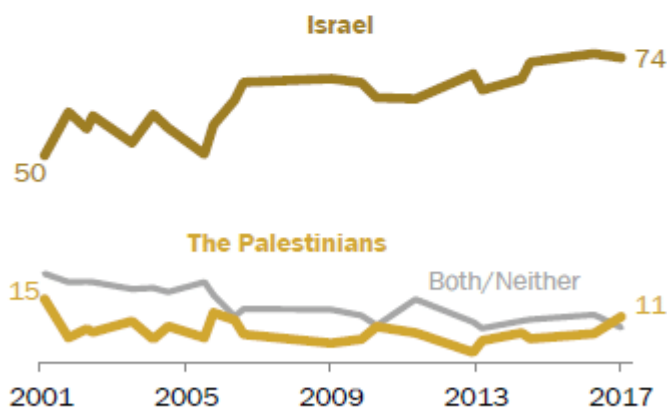
Democrats now about as likely to sympathize with Palestinians as Israel

In the dispute between Israel and the Palestinians, which side do you sympathize with more? (%)

Democrats

Republicans

Note: Q61.

Source: Survey conducted Jan. 4-9, 2017.

PEW RESEARCH CENTER

Je-li Velká Británie vodítkem směrem do budoucna, tak židovští dárci – pro demokraty tak nepostradatelní – začnou stranu opouštět s tím, jak se bude přiklánět k protiizraelským tendencím. Lze si dokonce představit, že do budoucna začne podstatně významnější podíl Židů volit republikány.

Mohli bychom dokonce spekulovat, že Trumpovy silně proizraelské výroky jsou pokusem zajistit si židovskou podporu pro jiná svá opatření, jako třeba zákaz imigrace muslimů – podobně jako v případě **Geerta Wilderse**, který stejně jako Trump vyzval k omezení muslimské imigrace a také je otevřeným stoupencem Izraele.

Osobně pochybuji o šancích této strategie na úspěch, logika za ní je ale myslím jasně patrná.

Všimněme si také, že případná proměna židovského postoje k imigraci by nebyla zapříčiněna pouliční zločinností a občasnými teroristickými útoky, ale možnou ztrátou politické nadvlády – protože hlasy muslimů mají vliv na národní politiku a tím pádem i na židovské zájmy.

A to židovský establishment skutečně hluboce znepokojuje.

Poznámky:

1] David Jackson, *Trump's aim in his inaugural address: National unity*, USA Today, 17. ledna 2017.

2] Ron Kampeas, *For Jewish Groups, Syrian Refugees are a Reminder, Not a Threat*, JTA.org, 24. listopadu 2015.

3] Greg Salisbury, *As Anti-Refugee Sentiment Builds, Jewish Agencies Push for Settlement*, JewishExponent.com, 25. listopadu 2015.

4] Charlemagne, *An ill wind*, The Economist 23. ledna 2016.

5] Mark Landler, *'It's So Sad,' Donald Trump Says of Syria, Promising 'Safe Zones'*, The New York Times, 15. prosince 2016.

6] Alison Smale, *Migrant Influx in Germany Raises Fears of Anti-Semitism*, The New York Times, 26. ledna 2016.

7] Itamar Eichner, *French immigration to Israel surges in summer of 2015*, Ynetnews.com, 17. června 2015.

8] Aaron Blake, *For the first time, Democrats are about as pro-Palestinian as pro-Israel*, Washington Post, 12. ledna 2017.

9] James Kirchick, *A Warning to Jewish Democrats: The Time to Fight for Your Party Is Now*, Tablet Magazine, 9. ledna 2017.

Úvaha Kevina MacDonalda **Why Do Jewish Organizations Want Anti-Israel Refugees?** vyšla na stránkách VDare.com 17. ledna 2017. O den později byla přetištěna na stránkách The Occidental Observer.